

N:o 64.

Af Herr **S. Johnson:** *Om åläggande för utvandrare att ställa borgen för underhållet af deras vid utvandringen kvarlemnade familjer.*

Det är känt att utvandringen, hufvudsakligen till Amerika, under de sistförflutna åren, synnerligast under det sista, tilltagit i en oroväckande grad. De menliga följderna häraf för landet hafva icke heller uteblifvit. De hafva hufvudsakligen yttrat sig genom minskad penningetillgång och arbetsstyrka, hvarjemte en del utvandrare lemnar efter sig oguldna skulder och ouppfyllda förbindelser af hvarjehanda beskaffenhet. Meningen är dock icke att här hvarken söka framleta orsakerna härtill eller medlen för deras afhjelpande. Det är ett helt annat förhållande, jag här ville framhålla.

Det är nemligen mycket vanligt, isynnerhet på landet och bland de mindre bemedlade, att familjefadern reser öfver till Amerika, lemnande efter sig oftast en talrik familj i utblottadt tillstånd, hvilken faller kommunen till last. Afsigten är väl i de flesta fall att i det främmande landet förtjena så mycket penningar, att dermed kunna öfverföra den i hemlandet kvarlemnade familjen, men i de flesta fall misslyckas dessa förhoppningar. Det händer äfven, att det icke alls varit meningen att någonsin öfverföra sin familj, utan gifter han sig på nytt i det nya och fria landet. Det torde häraf, äfven som af den dagliga erfarenheten, lätt inses, att om det nu vidrörda förhållandet får ohejdadt passera, kommunerna blifva alldeles öfverlupna med öfvergifna och utfattiga familjer; och det är derföre jag vågar föreslå:

att Riksdagen ville för sin del besluta, det hvarje gift person, som utvandrar till Amerika utan

att taga sin familj med, måste skaffa borgen för att densamma icke faller fattigvården till last; och torde kontrollen härå öfverlemnas åt någon dertill lämplig myndighet.

Stockholm den 25 Januari 1881.

S. Johnson.

Häruti instämmer

Carl Mejenqvist.

N:o 65.

Af Herr **Gustaf Ericsson:** *Angående ändring i 14 § Riksdagsordningen.*

Ehuru jag utan framgång vid två nästföregående riksdagar framställt förslag om förändrad lydelse i § 14 i Riksdagsordningen, anser jag pligten såsom folkrepresentant ålägga mig att för tredje gången förnya min framställning. Jag gör det äfven i förhoppning om bättre framgång nu, sedan Konstitutions-Utskottet och denna Kammare vid förra riksdagen uttalat sig för bifall till ett förslag i samma syfte, sedan inre politiska förhållandan ej oväsentligt förordats sedan sista riksdagen, och sedan den allmänna opinionen för i fråga varande grundlagsförändring än mera utvecklats samt då denna riksdag är den sista före nästa allmänna val till denna Kammare.

Till de skäl jag i mina föregående motioner i frågan anfört, hvilka icke blifvit vederlagda och hvilka jag åberopar, och till de skäl,